

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

בפני כב' השופטת שלי אייזנברג

התובעים

1. ש' ד' ת.ז. ----- קטין
 2. נ' ד' ת.ז. ----- קטין
 3. א' ד' ת.ז. ----- קטין
- באמצעות אימם ק' ד' ת.ז. ----
 וכולם ע"י ב"כ עוה"ד אלנה יאמפולסקי

נגד

י' ד' ת.ז. ----
 ע"י ב"כ עוה"ד ברק אונגר

הנתבע

פסק דין

1
2
3 1. בפני תביעה להגדלת דמי מזונות קטינים שהוגשה באמצעות אם הקטינים, הגב' ק' ד'
4 (להלן: "האם") כנגד אביהם. התביעה מושתתת על אי קיום זמני השהות שנקבעו בהסכם
5 הגירושין, בין הנתבע לקטינים, ניתוק הקשר עמם והנוק הכלכלי אשר נגרם לאם עקב כך.

רקע עובדתי:

8 2. האם והנתבע נישאו כדמו"י בשנת --- ומנישואיהם נולדו שלושת ילדיהם:

9 ש', יליד --- כבן 18.5.

10 נ', יליד --- כבן 17.

11 א', יליד --- כבן 8.5.

12 (להלן: "הקטינים").

13
14 3. הצדדים התגרשו בשנת 2011. הסכם הגירושין שנחתם ביניהם קיבל תוקף של פסק דין
15 בבית המשפט ביום 19.7.2011. (להלן: "ההסכם").

16 בהסכם נקבע כי הקטינים יהיו במשמורת האם וישהו עם אביהם פעמיים בשבוע בימים ב'
17 ו-ד' מהשעה 17:00 ועד השעה 20:00 ובכל סופשבוע שני כולל לינה.

18 בהסכם התחייב הנתבע לשלם לאם עבור שלושת ילדיהם הקטינים דמי מזונות בסך של
19 2,700 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

1 במסגרת ההסכם ויתר הנתבע על זכויותיו בדירת המגורים של המשפחה ב--- לטובת האם,
2 כנגד איזון מדור הקטינים.

3

4

טענות הצדדים:

5 .4 לטענת האם, הנתבע הפר את תנאי ההסכם שעה שניתק כל קשר בינו לבין הקטינים.
6 העובדה כי הנתבע אינו מתראה עם הקטינים באמצע השבוע ובסופי שבוע, העמיסה הוצאות
7 נוספות ובלתי צפויות על כתפי האם בגינן היא עותרת לחייב הנתבע לשלם לה את עלות
8 הימים בהם הקטינים נשארים עמה, כתוספת לדמי המזונות. לטענתה, עלות יום הינה בסך
9 90 ₪ ולכן עבור 4 ימים (סופי השבוע) על הנתבע לשלם לה סך נוסף של 360 ₪ לחודש ובגין
10 שעות הביקור (בימים ב' ו-ד' 24 שעות בחודש) 90 ₪ נוספים. כן טוענת האם כי בשנה יש 12
11 ימי חג בהם אמור היה לאב לארח את הקטינים במחציתם.

12

13 עוד טענה האם, מאחר והנתבע אינו שומר על קשר עם הקטינים ולא עמד בהתחייבותו מאז
14 הגירושין, נוצרה מציאות שבה הילדים גדלים ללא דמות אב בחייהם. האם נאלצת לפצותם
15 בדרך של רכישת מתנות בשמו של הנתבע, במימון חוגים ודמי כיס. לטענתה מצבה הכלכלי
16 אינה מאפשר לה לגדל את הקטינים ללא תמיכתו של הנתבע.

17

18 בסיכומיה טענה האם כי אין בעובדה כי בהסכם צוין כי האב "זכאי" להיפגש עם ילדיו ולא
19 "חייב", כדי לפגוע בטענותיה. לטענתה מלכתחילה הצהיר הנתבע כי בדעתו לכבד את
20 התחייבותו לקיים את זמני השהות שנקבעו בהסכם.

21

22 .5 לטענת האם, אי קיום זמני השהות ע"י הנתבע, הביא להגדלת הוצאותיה בגין הקטינים.
23 האם טענה כי מצבה הכלכלי אינו מאפשר לשאת בכל ההוצאות לבדה. הכנסתה מעבודתה
24 עומדת על כ- 5,470 ₪, האם נושאת בתשלום חודשי בגין משכנתא בסך של 1,600 ₪ לחודש
25 ומנגד זכאית להחזר ממשרד השיכון בסך 770 ₪. עוד ציינה האם כי הוצאות אחזקת המדור
26 הינן בסך של 440 ₪ בממוצע, וכי מתנהל נגדה תיק איחוד בלשכת ההוצאה לפועל בגין חוס
27 שלמעלה מ- 50,000 ₪.

28

29 .6 בכתב התביעה עתרה האם לחייב הנתבע בתוספת של דמי מזונות בסך של 1,500 ₪ לחודש.
30 בסיכומיה עדכנה את הסכום ועתרה לחייב הנתבע בתוספת בסך של 405 ₪ לדמי המזונות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

- 1 עבור כל אחד מהקטינים, מיום מתן פסק הדין שאישר את ההסכם ועד הגיע כל קטין לגיל
2 .18
- 3
- 4 7. מנגד טען הנתבע כי הינו ממשיך ומשלם חודש בחודשו את תשלום המזונות בסך של 2,700
5 ₪ בנוסף ל- 400 ₪ בגין חלקו בהחזר חוב משותף של הצדדים. עוד טען כי הקטינים ש' וני
6 נמצאים בפנימייה, לפיכך טענתה של האם כי נגרמות לה הוצאות, הינה שקרית.
7 לטענתו, עפ"י הסכם הגירושין ויתר על מלוא זכויותיו בדירת המשפחה לטובת האם כמו גם
8 על חלקו במיטלטלין, על מנת לדאוג לילדיו לקורת גג.
- 9
- 10 8. עוד טען כי האם התחייבה בהסכם לדאוג ולהבטיח כי יפגש עם הקטינים ולא להעמיד
11 מכשולים. הקשר של הנתבע עם ילדיו התערער ונותק בשל הפרת ההסכם ע"י האם שעשתה
12 כל שלאל ידה להערים קשיים על קשר זה, תוך הסתת ילדיה נגד הנתבע.
13 הנתבע ציין כי נישא בשנית ונולדה לו בת נוספת כבת שנתיים וחצי. עוד טען כי ממוצע
14 השתכרותו עומד על 7,000 ₪, והוא נאלץ ליטול הלוואה ממעבידו, בהחזר חודשי של 500 ₪.
15
- 16 9. בסיכומיו טען הנתבע כי ההסכם לא הופר על ידו, שעה שעל פי נוסח ההסכם הוא "זכאי"
17 להיפגש עם ילדיו, ולא "חייב", כך שברו כי דמי המזונות לא נקבעו בהסתמך על זמני
18 השהות. הנתבע מדגיש כי ההסכם נוסח ע"י ב"כ האם, עת הנתבע לא היה מיוצג ע"י עו"ד.
- 19
- 20 **דיון:**
- 21 10. בהתאם להלכה הפסוקה, הסכם בין הורים בדבר מזונות ילדיהם הקטינים, אינו מחייב את
22 הקטינים ואינו חוסם את דרכם להגיש תביעה עצמאית למזונותיהם, ללא צורך בהוכחת
23 שינוי נסיבות מהותי. מאידך הסכם למזונות קטינים יחייב את הקטינים ולא יאפשר להם
24 זכות תביעה עצמאית, שעה שההסכם נדון במסגרת תביעה בשם הקטין לפסיקת מזונותיו
25 ובנפרד מהדיון בתביעת הוריו.
- 26 ראה לעניין זה תמ"ש (ק"ג) 22740-06-10 (פורסם בנבו) ע"א 109/75 אברהם נ' אברהם פ"ד
27 כט (2) 690 ובע"מ 7916/03 פלונית נ' פלוני פ"ד נט (5) 183):
- 28 "לא אחת במסגרת הסכמי גירושין, נתון עיקר מעינם של ההורים להסדרת ענייניהם
29 האישיים, והם עלולים שלא להקפיד במידה מספקת על האינטרס של הילדים. על מנת
30 שלא יידחק עניין מזונות הילדים לקרן זווית כדבר טפל בהסדר הגירושין נפסק, כאמור, כי
31 מן הראוי שעניין זה יידון בתביעה נפרדת בשמם של הילדים".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

- 1
2 בפסק הדין שניתן בבג"צ 4407/12 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול (פורסם בנבו) נדרש בית
3 המשפט העליון לאבחנה בין תביעה עצמאית של קטין למזונות אל מול תביעה לשינוי
4 מזונות. בית המשפט העליון סקר את ההלכה הפסוקה כפי שהתפתחה במהלך השנים וקבע
5 כי מדובר במבחן מהותי. כדברי כבוד השופט רובינשטיין:
6 "המבחן הוא, איפוא, אמיתיות ההליך בכל הנוגע לקטין, לאחר שבית המשפט וידא,
7 באמצעות ייצוג וחוות דעת לפי הנחוץ, כי ענייניו של זה נשקלים באופן שאינו טבול
8 בסכסוכי הוריו..."
- 9והוא שכבר שאמרנו: דיון מהותי אמיתי בצרכי הקטין, יהיו אשר יהיו; 'דן ופסק' – דן
10 כפשוטו ובהמשך פסק. לוא יהי".
- 11 .11 ההתדיינות המשפטית לעניין מזונות הקטינים החלה בבית המשפט לענייני משפחה בחדרה
12 בפני כב' השופטת גולדקורן. ביום 4.3.2010 ניתן פסק דין בהעדר הגנה בהתבסס על טענות
13 האם והאסמכתאות אותן צירפה. על פי פסק הדין חויב הנתבע לשאת בסך של 1,420 ₪
14 עבור כל אחד מהקטינים. בהמשך הועבר הדיון בעניינם של הצדדים לבית המשפט לענייני
15 משפחה בהתאם להחלטת נשיא בית משפט השלום בחיפה.
- 16
- 17 ביום 3.1.2011 הופיעו הצדדים בבית המשפט לצורך אישור הסכם גירושין, במסגרתו
18 הסכימו להעמיד את דמי המזונות על סך של 2,500 ₪ עבור שלושת הקטינים. הצדדים
19 הבהירו לבית המשפט כי הסכימו להפחית את דמי המזונות שנקבעו בפסק הדין בהעדר
20 הגנה, כנגד ויתור הנתבע על זכויותיו בדירת המשפחה לטובת שלושת הקטינים.
21 בתום הישיבה הבהיר בית המשפט כי לא מצא שהוראות ההסכם שנערך תואמות את טובת
22 הקטינים וראוי לעשות חשיבה מחודשת בעניין שיעור דמי המזונות כמו גם העברת הזכויות
23 בדירה. הצדדים הופנו ליחידת הסיוע שתסייע להם בתיקון ההסכם.
- 24
- 25 ביום 19.7.2011 התקיים דיון נוסף בו הציגו הצדדים הסכם מתוקן במסגרתו נקבעו דמי
26 המזונות בסך של 2,700 ₪ לחודש וויתור הנתבע על זכויותיו בדירת המשפחה נעשה לטובת
27 האם "כנגד איזון דמי מדור הקטינים". ההסכם כאמור, אושר ע"י בית המשפט.
- 28
- 29 נוכח השתלשלות הליכים זו, שבראשיתה נבחנה סוגיית דמי המזונות ע"י כבוד השופטת
30 גולדקורן ובהמשך על ידי תוך הפניית הצדדים ליחידת הסיוע, משמצאתי כי דמי המזונות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

- 1 אינם הולמים את טובת הקטינים, ברי כי עניינם של הקטינים נדון בנפרד מעניינם של
2 ההורים, ואין לסווג את התביעה שבפני כתביעה עצמאית של הקטינים. מכתבי הטענות של
3 הצדדים, נראה כי גם הם אינם חלוקים כי התביעה הנה לשינוי דמי המזונות.
4
- 5 נוכח סיווגה של התביעה כתביעה להגדלת מזונות, על המבקש לשנות את החיובים שנקבעו .13
6 בפסק הדין, מוטל הנטל להוכיח כי ארע שינוי נסיבות מהותי במצב השורר בעת הגשת
7 התביעה לעומת הנסיבות שהיו עת ניתן פסק הדין למזונות.
8 מקום שנחתם הסכם בין הצדדים, לא יטה בית המשפט להתערב אלא אם מדובר במצב
9 בלתי נסבל באופן בולט לאחד הצדדים המתקשרים, בשל נסיבות שלא ניתן היה לצפותן
10 מראש, בעת חתימת ההסכם. לעניין זה ראה תמ"ש (ת"א) 57910/02 ס.ד. נ' א.ג.ד (פורסם
11 בנבו):
- 12 "פסק דין למזונות, לרבות פסק דין בהסכמה, צופה מטבעו פני עתיד כך שרק שינוי
13 משמעותי יצדיק היזקקות חוזרת של בית המשפט לשאלת המזונות (ראו: [ע"א 363/81](#)
14 [פייגה נ' פייגה, פ"ד לו\(3\)](#), 187; [ע"א 5478/93](#) כרמי נ' כרמי [פורסם בנבו] (פורסם
15 בדינים). "ההלכה הפסוקה מורתנו, כי מקום שמתרחש "שינוי נסיבות מהותי" ניתן לעיין
16 בפסק הדין מחדש (ראה תמש (נצ') 8879-12-15 י.ר.ר. נ' ד.ר. (פורסם בנבו) [וע"א 363/81](#)
17 [פייגה נ' פייגה, פ"ד לו\(3\)](#) 187). אם אין זה צודק בשל שינוי הנסיבות להשאיר החיוב על
18 כנו או אם אכיפת הפסק הפכה לבלתי צודקת לחלוטין, יכול בית המשפט להתערב בחיוב
19 החוזי המוסכם ולשנותו (ראה [תמ"ש \(ת"א\) 101871/97](#) וידס נ' וידס (26/10/99), פורסם
20 בפדאור)[פורסם בנבו]."
- 21
- 22 ומן הכלל אל המקרה הנדון: .14
- 23 בהתאם להוראת סעיף 4 להסכם, זמני השהות של האב עם ילדיו יתקיימו בימים ב' ו- ד'
24 בין השעות 17:00 ל- 20:00, ובכל סופ"ש שני מיום שישי בשעה 13:00 ועד מוצאי שבת
25 בשעה 21:00. אין מחלוקת כי זמני השהות אינם מתקיימים בפועל.
26 נוכח הנתק, עם הגשת התביעה הופנו הצדדים ליחידת הסיוע לצורך חידוש קשר. בדיווח
27 הראשון מיום 20.7.14 ציינה עו"ס יחידת הסיוע:
- 28 "האב לא ראה את הילדים כשנה. הצדדים הסכימו לבדוק אפשרות לחידוש הקשר בין
29 האב לילדים...". המשפחה הופנתה לפסיכולוגית יחידת הסיוע.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

- 1 ביום 28.9.14 הוגש דיווח נוסף לאחר שהפסיכולוגית נפגשה עם וקבעה פגישה עם הקטינים.
2 בדיווח צויין כי אין מדובר בהליך מהיר ויש צורך בהרבה הדרכה ועידוד של האב.
3 ביום 13.11.14 הוגש דיווח מסכם ממנו עלה כי לאחר תהליך ארוך הסכימו הקטינים לקבוע
4 מפגש עם האב. המפגש המשותף היה סוער מאוד: "במהלכו הבן הצעיר נבהל מאוד מהאב
5 ובכה. לאב היה קושי רב להכיל את תסכולם וכעסם של הקטינים. בשלב זה אין מקום
6 להמשך התערבות בחידוש הקשר בין האב לילדיו".
7
8 הנתבע לאורך כל הדרך תלה את האשם בנתק בינו לבין הקטינים באם וסרב לקחת אחריות .15
9 על החלק שלו בשבר במערכת היחסים.
10 ראה תשובתו לשאלת בית המשפט בישיבה שהתקיימה ביום 1.10.14 :
11 "צריך לשאול אותה למה הם לא רוצים לראות אותי. לי אין שום דבר בעניין. אני נשוי ויש
12 לי שני ילדים ואני עובד 12 שעות כל יום. אני צריך לעבוד איך אני יכול לבוא לפגוש אותם
13 פעמים בשבוע?"
14 (ראה עמוד 3 לפרוטוקול).
15
16 כך בחקירתו הנגדית ציין כי לא הגיע לבר המצווה של ש', כדבריו :
17 "אני לא יכול לעמוד ליד האישה וליד הקרובים שלה. הילד בגלל זה נפגע וזו הייתה
18 תקופה קשה."
19 (ראה עמוד 13 לפרוטוקול).
20 בהמשך בחקירתו הנגדית :
21 ש. בחלק מהמסמכים שלך אתה טוען שמשנת 2009 האישה לא הסכימה למפגשים,
22 הסיתה את הילדים נגדך. ובמסמכים אחרים אתה כותב שעד לקיץ 2013 לא היתה
23 שום בעיה להפגש עם הילדים. מה נכון?
24 ת. היא הגישה תלונה שאני מטריד אותה, אז איך אני יכול לראות את הילדים.
25 ש. איך התקשרת לילדים כשרצית להפגש?
26 ת. לטלפון של הילדים. לגדול היה טלפון...
27 ש. אתה רוצה להגיד שהיא בדקה את כל השיחות שהילד קיבל כדי שאתה לא תדבר
28 איתו?
29 ת. ברור. ניסיתי ללכת לסלקום להוציא את כל הפירוט חצי שנה אחורה שהייתי
30 בקשר לטלפוני ולא נתנו לי כי עברה תקופה ואפשר רק חצי שנה אחורה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

- 1 ש. היום נכנסתי לאינטרנט הוצאתי הדפסות חברת גולן וחברת סלקום, אפשר
2 להזמין מיום ההצטרפות לחברה את כל הפירוט שיחות. אני מראה לך שזה
3 אפשרי כי היום הכל ממוחשב. מה יש לך להגיד?
4 ת. ניסיתי להוציא ולא נותנים...
5 ש. זאת אומרת מיום שנפרדת מהאישה ב-2008 עד לקיץ 2013 אף פעם לא לקחת את
6 הילדים לשישי שבת. באף מסמך לא כתוב שלקחת את הילדים לא לבית שלך, לא
7 לבית ההורים שלך, לא לקחת אותם לחגים, אלא נפגשת איתם מידי פעם בגני
8 שעשועים?
9 ת. דבר ראשון, קודם כל שקיבלתי הרחקה מהבית לא היה לי איפה לגור. גרתי חצי
10 שנה אצל דודה שלי. ראיתי אותם ולא לקחתי אותם אלי הביתה כי אני גר עם בת
11 זוג שיש לה עוד 2 בנים ואין לי איפה לשים את הילדים. מה אני אזרוק אותם
12 בסלון?
13 ש. הם אף פעם לא היו בבית שלך?
14 ת. לא לקחתי אותם לבית שלי. זה עדיין לא היה ממש בית שלי, כי גרתי עם בת זוג
15 ויש לה עוד שני ילדים. התחתנו, אני נשוי שנתיים ולפני זה גרתי בשכירות עם
16 הבת זוג.
17 (ראה עמ' 14-12 לפרוטוקול).
18
19 16. הן מדיווחי יחידת הסיוע והן מעמדות הצדדים, ניתן ללמוד על ניתוק הקשר בין הנתבע
20 לקטינים, לכל הפחות, משנת 2013.
21 הנתבע לא ביסס טענותיו כי האם היא האחראית לנתק בינו לבין הקטינים. מאידך מגרסתו
22 שלו כמו גם דיווח יחידת הסיוע שוכנעתי כי התנהלותו לא רק שלא סייעה לחיזוק הקשר
23 אלא הובילה לתוצאה העגומה של התרחקות עד כדי נתק. מאז נחתם ההסכם הנתבע לא
24 היה פנוי לקטינים, כדבריו היה עסוק בעבודתו ובילדיו החדשים. הוא לא ארח את הקטינים
25 בביתו ואף לא טרח להגיע לחגיגת בר המצווה של בנו הבכור שנפגע מאוד וניתן להבין מדוע.
26 אף בטרם ננקט ההליך לא נקט הנתבע באקט ממשי להתקרבות. התרשמתי כי הנתבע
27 השלים עם מצב של העדר קשר ולאורך כל התקופה לא פנה לשירותי הרווחה שיסייעו בידו
28 לחדש את הקשר ולא לבית המשפט. ניתן לומר כי לולא תביעתה זו של האם, לא הייתה
29 מתבצעת כל פעולה לחידוש הקשר בין הנתבע לילדיו. לאורכו ולרוחבו של ההליך סרב
30 הנתבע ליטול אחריות על חלקו במצב. אף עובדת יחידת הסיוע התרשמה שיש צורך בעידוד
31 רב מצד האב לחידוש הקשר ואולם אין בכוחותיו להתגייס לתהליך ולקבל כלים להכיל את

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

- 1 הקושי של הקטינים ולפעול לחידוש הקשר. בנסיבות אלו לא אוכל לקבל את טענת הנתבע
2 בדבר תרומתה של האם לנתק שנוצר בינו לבין הקטינים, וודאי שלא לקבוע כי חלקה גדול
3 מחלקו של האב.
4 מצופה היה כי שני ההורים יפעלו לקרב בין האב לקטינים לטובת שלומם הרגשי של
5 הקטינים.
6
7 17. בסיכומיו טען הנתבע כי יש לדחות התביעה מאחר והוא אינו מחויב בקיום זמני שהות עם
8 ילדיו. הנתבע מכוון למינוח בו השתמשו הצדדים בהסכם הגירושין לפיו הנתבע "זכאי"
9 "יכול" ו"רשאי" להיפגש עם הקטינים ולא מחויב. דין הטענה להדחות. ראשית הטענה
10 הועלתה לראשונה בסיכומי הנתבע. שנית, במהלך ההליך הנתבע לא התכחש לעובדה כי
11 התחייב לפגוש את ילדיו חרף אותו מינוח בהסכם. הנתבע טען כי ביקש לפגוש את הקטינים
12 והאם סיכלה את המפגשים. מגרסת הנתבע ברור כי התכוון לקיים את זמני השהות כפי
13 שנוסחו בהסכם, ולא בבחינת "רשות" או "זכאות", ראה לעניין זה חקירתו בביהמ"ש:
14 "ש. זאת אומרת, בהסכם הגירושין אתה באמת התכוונת לשמור איתם על קשר?
15 ת. ברור.
16 ש. ורצית להפגש בסוף שבוע, באמת היתה כוונה לשמור על קשר עם הילדים באופן
17 מסודר, להפגש פעמיים בשבוע, סופי שבוע וחגים.
18 ת. כן."
19 (ראה עמ' 11 לפרוטוקול).
20
21 נוכח דברים ברורים אלו אין הנתבע יכול לבטל את חלוקת זמני השהות ולהתייחס אליה
22 כאל זכות בלתי מחייבת. משנקבעה בהסכם חלוקת זמני שהות ברי כי כוונת הצדדים הייתה
23 לקיים אותה.
24
25 18. מכל האמור לעיל ברור כי חל שינוי נסיבות לאחר מתן פסק הדין, שעה שלא מתקיימים עוד
26 זמני שהות. בנסיבות שוכנעתי כי השינוי מהותי, שלא הייתה כוונה לצדדים לספוג אותו ככל
27 שיתרחש. פועל יוצא מאי קיום זמני שהות, אין הנתבע נוטל חלק בגידול הקטינים (מלבד
28 תשלום דמי המזונות שנקבעו בהסכם). נוכח נפקדות האב מחיי ילדיו, האם נאלצת למלא
29 את מקומו על כל המשתמע מכך: בין בזמן נוסף שהיא מקדישה לטיפול בקטינים באותם
30 מועדים שנקבעו בהסכם כמועדים בהם ישהו הקטינים עם הנתבע, ובין בנטל כספי

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

- 1 המתלווה לאותו טיפול נוסף. לא זו בלבד, שעה שהאם מתפקדת כאם במשרה מלאה לא
2 נותר בידה זמן פנוי לצרכיה האישיים או לעבודה נוספת.
- 3 אין לומר כי הנתק בין האב לילדיו הינו בגדר נסיבה צפויה, שהצדדים הביאו בחשבון עת
4 חתמו על ההסכם. אין מדובר בזמני שהות זניחים, מדובר בשני סופי שבוע בחודש הכוללים
5 לינה ושמונה מפגשים יומיים בחודש, בהם היה על האב לשהות עם ילדיו ולשחרר את האם.
6 קיום זמני השהות משמעו נטילת אחריות על הקטינים במועדים שנקבעו בהסכם, לרבות
7 דאגה לטיפול כל צורכי הקטינים במועדים אלו. העברת נטל הטיפול לאם באותם מועדים
8 משמעה העברת נטל כספי נוסף על כתפי האם. שוכנעתי כי מדובר בשינוי נסיבות מהותי
9 כמו גם בנטל כספי לא מבוטל, המצדיק התערבות של בית המשפט בבסיס ההסכם שאושר
10 על ידו בשנת 2011.
- 11
- 12 בשונה מאי קיום הסדרי הראייה, איני מקבלת את טענת הנתבע לפיה העובדה כי הקים 19
13 משפחה חדשה הנה נסיבה המצדיקה שלא להתערב בשיעור דמי המזונות. הנישואין מחדש
14 והולדת ילדה נוספת הינם בגדר נסיבה צפויה. עת בני זוג נפרדים, לא מן הנמנע כי יינשאו
15 בשנית ויביאו ילדים נוספים לעולם.
- 16 מאידך, אצל הנתבע אירע שינוי נסיבות נוסף, ממנו הוא מתעלם, שינוי לטובה, ביכולת
17 השתכרותו. בדיון שהתקיים בביהמ"ש ביום 3.1.2011, עת הגיעו הצדדים לאשר את ההסכם
18 בגרסתו הראשונית, הצהיר הנתבע לפרוטוקול לשאלת בית המשפט: **"אני עובד כנהג מונית**
19 **ומשתכר 4,500 ₪ לחודש"**. כיום מתלושי השכר שהגיש עולה, כי הינו משתכר כפול כ-
20 9,000 ₪ בחודש.
- 21
- 22 בשים לב לכל האמור לעיל אני קובעת כדלקמן: 20
- 23 בהתייחס לבן ש', אשר בגר במרוצת ההליך וכיום הינו חייל בשירות סדיר: האם ציינה כי
24 ש' עזב את בית הספר בכתה י' ומאז עובד למחייתו (ראה עמ' 7 לפרוטוקול). בחקירתה
25 ציינה כי ש' עתיד להתגייס ביום 7.3.16 (שם בעמ' 8).
- 26 בנסיבות בהן ש' עבד למחייתו ולא הוצאו בעבורו הוצאות חינוך מאחר ולמרבה הצער נשר
27 מבית הספר, איני רואה לנכון להגדיל את שיעור דמי המזונות עבורו.
- 28
- 29 בהתייחס לקטין נ' - אין מחלוקת כי נ' התחנך בפנימיית ---- משנת 2014 ועד 2015.
30 בחקירתה מיום 25.2.2016 עדכנה האם כי בשנת הלימודים הנוכחית למד נ' בביה"ס ---- ב-
31 --- בכיתה ט'. בתצהיר עדותה הראשית ציינה האם כי נשאה בתשלום 2,500 ₪ בגין שכר

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

- 1 הלימוד בפנימיית ----. במסגרת קדם המשפט שהתקיים ביום 1.10.14 ציינה האם כי נ'
2 הגיע לביקורים בבית מהפנימייה אחת לשבועיים לסופשבוע.
3 נוכח האמור, מאחר והקטין התחנך בפנימייה בשנים 2014-2015, שם סופקו רוב צרכיו של
4 הקטין, כשיצא לחופשה בביתו כל סוף שבוע שני, לא מצאתי כי יש להגדיל את דמי מזונותיו
5 בתקופה בה שהה בפנימייה.
6 ואולם מיום 1.9.2015 עת שב להתגורר עם אימו ולהתחנך בביה"ס ----, אני קובעת כי דמי
7 המזונות עבורו יעמדו על סך של 1,200 ₪ לחודש.
8
9 בהתייחס לקטין א' המתחנך בבית הספר בכיתה ה', נוכח גילו של הקטין, מגוריו בבית
10 האם, היכולות הכלכליות של הוריו ובהתחשב באי קיום הסדרי הראיה בינו לבין הנתבע,
11 אני קובעת כי דמי המזונות עבורו יעמדו על סך של 1,300 ₪ החל מיום הגשת התביעה.
12
13 21. אשר על כן דין התביעה להתקבל:
14 א. אין שינוי בשיעור דמי המזונות לבן ש'.
15 ב. דמי המזונות עבור הקטין נ' יעמדו על סך של 1,200 ₪ לחודש החל מיום
16 1.9.2015.
17 ג. דמי המזונות עבור הקטין א' יעמדו על סך של 1,300 ₪ לחודש מיום הגשת
18 התביעה.
19 ד. יתר ההוראות לגבי מזונות הקטינים המפורטות בהסכם הגירושין יותרו על כנן.
20 ה. הנתבע ישלם את חוב המזונות שנצבר בגין התקופה מיום הגשת התביעה ועד ליום
21 31.7.2016 ב- 10 תשלומים שווים בצמוד לדמי המזונות השוטפים החל מיום
22 1.8.2016 ועד לסילוק החוב.
23 ו. אין צו להוצאות.

24
25 **המזכירות תמציא פסה"ד לצדדים ותסגור התיק שבכותרת.**

26
27 **פסק הדין מותר לפרסום לאחר השמטת פרטים מזהים.**

28
29 ניתן היום, ה' אב תשע"ו, 09 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.
30

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 29910-10-13 ד' ואח' נ' ד'

שלי אייזנברג, שופטת

- 1
- 2
- 3
- 4

הלחיים סגורות